

vedstaden og Landet i det Hele som den tidligere paatænkte. Men hvormeget Gavn end Frederiksfund og Omegn vil have af Jernbanen, har denne Egn i og for sig ikke større Krav paa en saadan Begunstigelse end alle andre Egne i Landet. Regjeringen foreslog i 1872—73, at man skulde give de 4 Aars Forlængelse for enhver sømhelst Bane, som gik fra Frederiksfund til Nordbanen imellem Hillerød og København. Dette vilde Thinget imidlertid ikke gaa ind paa, men indskrænkede det netop til de Stationer, som jeg omtalte, og Thinget var altsaa dengang af den bestemte Ansigtspunkt, at man alene for at faae en Bane til Frederiksfund ikke skulde give en saadan Bemyndigelse. Nu er det, at vi ville have Sagen tilbage til det samme Standpunkt. Vi sige, at naar Banen ikke kommer til at gaa igjennem disse Egne, saa er der ikke nogen anden Grund til at gjøre større Opoffrelser, end Thinget antog, der var dengang for at faae anlagt en Bane f. Ex. fra Hillerød til Frederiksfund. Vi indrømme Frederiksfund at komme i Forbindelse baade med Nord- og med Vestbanen paa et hvilket som helst Punkt, som den og Selskabet finder sig bedst tjent med, men vi ville blot ikke give en saadan Begunstigelse, thi vi kunne ikke se, at der er nogen Grund til at stille denne enkelte Del af Landet saa ganske særdeles gunstigere end andre Egne af Landet. Enhver anden Egn af Sjælland kunde da ogsaa komme og for sin Skyld forlange en lignende Forlængelse af Koncessionen som den, vi indrømme Frederiksfund. Vi have jo f. Ex. liggende for os et Forslag om en Bane fra Stevns til Hjøge. Der er ingen, der for denne Egn har forlangt en saadan Forlængelse, og hvorfor da give den til Frederiksfundsbanen? Hvorfor kan ikke ogsaa Frederiksfund selv anlægge sin Bane? (En Stemme: Der er jo ikke kommet noget Tilbud.) Nei, saalænge som de have Udfigt til at faae Banen for ingenting, er det naturligt, at de ikke ville gjøre nogen Opoffrelse, men er det en Grund for os til ikke at forlange, at Frederiksfund skal gjøre det ligesaa vel som de andre Egne af Landet? Den Begunstigelse, som her er Tale om, er meget betydelig. Vi kunne naturligvis ikke bestemt vide, hvor stor den er, men det er ganske vist, at Banerne forrente sig bedre og bedre. I Begyndelsen kunde de ikke forrente de 4 pCt., som ere garanterede af Staten, men nu forrente de langt Mere. De give endog 6 pCt. og derover, og Aktierne ere som en Følge deraf i de sidste Par Aar stegne endog til 110 pCt. Der er jo den største Sandsynlighed for, at det sjæl-

landske Jernbaneselskab, efterhaanden som Befolkningen tiltager paa Sjælland og i København, vil komme til at forrente sig endnu langt bedre. Da Aktierne i de sidste Par Aar ere stegne fra 95 til 110 pCt., er det langt fra usandsynligt, at de om 20 Aar ville komme til at staa i 120 pCt. (Vilde: Maaske endog 150 pCt.) Sa maaske 150 pCt. At de ville gaa høiere og ikke lavere er saa at sige sikkert, og Ingen kan negte, at der er Sandsynlighed for, at de ville gaa langt over den nuværende Pris. Staten vil altsaa ved Forlængelsen af Bevillingen give Afkald paa denne yderligere Rente udover den almindelige Rentefod i Løbet af 4 Aar for at faae den lille Bane anlagt til Frederiksfund. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Frederiksfund (P. Pedersen) udtalte, at man skal give Frederiksfund de samme Begunstigelser som andre Egne i Landet, og dertil ere vi ogsaa villige. Vi ere villige til at give 4 pCts. Garanti og i det Hele de samme Begunstigelser, som vi f. Ex. tænke at give til Stevns, men vi bør ikke være villige til at give denne Egn fremfor andre Egne i Landet en saadan Forlængelse; det er der ikke den mindste Grund. (En Stemme: Den er given.) Nei, den er ikke given. Vi have givet Regjeringen Bemyndigelse til under visse bestemte Forhold at kunne udstede en saadan Koncession, men disse bestemte Forhold vilde Selskabet ikke gaa ind paa (Modsigelse). Det siger i alt Fald, at Frederiksfund er endnu bedre. Ja, det kan være, at Frederiksfund er bedre for Selskabet, men det er ikke bedre for Statens Interesser. (En Stemme: So!) Ja, det stylder man endnu Bevist for. Man har vel givet Ministeren Bemyndigelse til at udstede en Koncession, men den er ikke bleven brugt, og man skal da ikke lade det staa hen i det Uvisse. Det var vistnok dengang en Forglemmelse, at man ikke fik indsat en bestemt Termin. Heller ikke i dette Lovforslag staar der Noget om en Termin for Bemyndigelsens Ophør, men hele Udvalget har fundet det rigtigt, at en saadan indskydes. Saaledes foreslaa ogsaa vi, at Bemyndigelsen ophører, nu, da den ikke er bleven benyttet, og vi kunne paa ingen Maade finde det rigtigt, at den bliver lagt hen til et Sted, hvor de Betingelser, som dengang gjordes, ikke længere ere tilfede. Det er jo heller ikke alene en simpel Pengesfordel for Statskassen, hvorom her er Tale, men det har tillige sin Betydning, at vi saasnart som muligt kunne komme ud af det hele Forhold, hvori vi nu staa til det sjællandske Jernbaneselskab. Naar Koncessionen udløber for Selskabet, har Staten Net-